Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: ”Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956”, i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966337216/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Under Syndens svare Vægt.
11 Denne ceno og saa ringe,
Ja saa korte Tienest' kand
Aanden ej til veje bringe.
Lampen er kun slet i stand.

6.

Time gaaer, som Skib paa Strømmen,
Og dit Liv gaaer med. Hvordan?
Du est nær ved Havn i Drømmen,
Just da Stormen nu gaaer an.
Ak! Hvor skulde Prøve-Tiden
Bedre vise Troens Magt;
Var her ej saa saare liden
Munterhed paa Bønnens Vagt.

7.

Med mig som i Brude-Skare
Vil du gierne vandre frem;
Men at følge med i Fare
Dertil est du slet beqvem.
Med mig i min Faders Rige
Du jo ogsaa sidde vil;
Men derop ved Kors at stige
Maae du bedre vennes til.

8.

Mig som holt dig før paa Vandet,
Og har altid haft saa kiær,
Burde du til rede standet,
Kephas! Kephas! Du i sær.

5, 4: Es. 53, 11-12; Joh. 1, 29. — 5, 5-7: jfr. Mt. 26, 41: »Anden er vel redebon; men kødet er skrøbelig«. — 5, 8: *Lampen er kun slet i stand*] som hos de dårlige jomfruer, Mt. 25, 1 flg. — 6, 4: *gaaer an*] begynder. — 6, 8: *Munterhed*] fyrighed, iver. — 7, 1: *Brude-Skare*] brudefølge. — 7, 4: *beqvem*] egnet. — 7, 7: Mt. 10, 38; 16, 24. — 8, 1: *mig*] for mig; *holt dig*] holdt dig oppe, da du var ved at synke, Mt. 14, 30-31. — 8, 4: *Kephas*] Joh. 1, 42.

Op du Siæle-Vægter-Skare! 12
See dig nu paa ham i Speil;
Følg hans Fodspor, som de vare
Efter denne Nattes Feil!

Nr. 291. - VIII.

1.

Lad mig, søde JEsu, møde
I din Pines Natte-Vagt,
Dig at skue, Livets Drue,
I Guds Vredes Perse lagt.
Andre hvile. Dødens Pile
Alle ile paa dig ind.
JEsus blegner, skielver, segner
I Guds Vredes Hvirvel-Vind.
Gid jeg kunde nogenlunde
Dog begrunde denne Storm,
Hvor det svier, da du vrier
Dig i Støvet, som en Orm!

2.

JEsus beder, græder, sveder,
Tænk engang, det bare Blod.
Hevnen stiger, mens han skriger,
Til den allerhøjest' Flod.
Riis og Grene bindes cene
Til dig, reene Jomfrue Søn!
Hvorhen driver dig din Iver?

8, 5: *Siæle-Vægter-Skare*] præsterne; jfr. Kingos salme »Om de sovende Disciple«: »Sover I? Hvor kand I sove, O I Sjæle-Vegtere?« Se Hans Brix, Analyser og Problemer I, 1933, s. 308. — 8, 8: *Nattes*] nats.
Nr. 291 — *VIII*. Original. En passionssalme. Emne: Getsemane, Mt. 26, 36-46; Mk. 14, 32-42; Lk. 22, 39-46. — 1, 3-4: se nr. 35, 12. 1-2; 288, 3, 7. — 1, 10: *begrunde*] udgrunde, fatte. — 1, 11-12: jfr. Mt. 26, 39; Mk. 14, 35. — 2, 1-2: Hebr. 5, 7; Lk. 22, 44. — 2, 3: *Hævnen*] Guds straf; *mens han skriger*] Hebr. 5, 7: »med et stærkt skrig« (nu: »med høje råb«). — 2, 5-6: *Riis og Grene bindes ... til dig*] om pine, nå vel være et rent billedligt udtryk ligesom *Dødens Pile* i 1, 5. På hudstrygningen kan der næppe være tænkt, da den jo ikke vedkom Getsemane.